

Že by st-li náležely příplatky na základě uděleného státního občanství za dobu kratší (po př. od data výnosu min. vnitra, kterým st-li bylo státní občanství uděleno anebo ode dne složení přísahy státoobčanské), stížnost netvrdí. O kongruu od 1. ledna 1926, která se řídí již předpisy nového zákona kongruového č. 122/26, v daném sporu nejde.

Č. 7906.

Školství: * Jedině podle § 11 zák. čl. XXXVIII/1868 nelze příspěvek na udržování církevní školy na Slov. ukládati osobě, která není příslušníkem církve nebo náboženské společnosti, školu tu udržující.

(Nález ze dne 26. dubna 1929 č. 8.151.)

Věc: Adolf N. a Ignác R. ve V. D. proti župnímu úřadu v Nitře o školskou přírážku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Předseda řím.-kat. školské stolice v B. oznámil okr. úřadu v Topolčanech, že řada osob, mezi nimi oba st-lé se zdráhají zaplatiti nedoplatky školské přírážky a na sosypu pro organistu do konce roku 1925. Jmenovaní byli notářem vyzváni k zaplacení a když tak neučinili, uložil jim okr. úřad v Topolčanech rozhodnutím z 28. července 1926, aby svoje nedoplatky školské přírážky a sosypu pro organistu do 8 dnů pod exekucí vyrovnali. V důvodech bylo uvedeno, že řím.-kat. školská stolice jako udržovatelka řím.-kat. školy v B. je ve smyslu § 11 zák. čl. XXXVIII : 1868 oprávněna požadovati hmotné přispívání jak na postavení tak na udržování církevní školy od svých věřících. Školská přírážka stejně jako organistův sosyp byly řím.-kat. školskou stolicí řádně vyměřeny (vyrubeny) a — poněvadž proti nim nebyly svého času podány námitky — i apoštolskou administraturou v Trnavě dne 23. června 1926 schváleny, pročež okr. úřad musil žádosti řím.-kat. školské stolice vyhověti.

Proti tomuto rozhodnutí podali oba st-lé odvolání jak co do školské přírážky, tak co do sosypu, poněvadž podle § 11 zák. čl. XXXVIII : 1868 je řím.-kat. školská stolice oprávněna vymáhati hmotné příspěvky na školu jen od svých věřících, st-lé však jsou — jak v obci je známo — náboženství židovského, takže jim nelze předepsati a na nich vymáhati ani školskou přírážku ani sosyp pro organistu.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lů ve věci 5% školní přírážky zamítnuto a rozhodnutí okr. úřadu z jeho správných důvodů v celém obsahu schváleno s tím, že proti tomuto rozhodnutí není dalšího odvolání.

Podle zprávy okr. úřadu v Topolčanech z 30. listopadu 1926 jsou st-lé židé a byla jim předepsána jen 5% přírážka na udržování řím.-kat. lidové školy, jelikož v obci židovská nebo obecná škola není. Sosyp organisty jim vyměřen nebyl.

V souhlasných stížnostech se vytýká nař. rozhodnutí stran 5% školní přírážky nezákonnost, poněvadž od st-lů — židů nelze podle

§ 11 zák. čl. XXXVIII : 1868 přirážku požadovati a vyměření přirážky také značně převyšuje 5%. Stížnosti shledal nss důvodnými.

Okr. úřad opřel rozhodnutí o školské dani jedině o § 11 zák. čl. XXXVIII : 1868, podle něhož mohou »náboženské společnosti z vlastních prostředků zřizovati a vydržovati veřejná učiliště lidová a ke zřízení a vydržování jich i nadále vymáhati hmotné přispívání svých věřících«. Okr. úřad sám ve svém rozhodnutí tento předpis (přispívání svých věřících) cituje. Poněvadž v daném případě jde o školu řím.-kat., lze tudíž podle § 11 cit. zák. čl. ukládati příspěvek na školu tu jen katolíkům.

Přes to žal. úřad odvolání st-lů, poukazující na to, že jsou židovského vyznání, zamítl prostě z důvodů rozhodnutí okr. úřadu. Poněvadž nelze předpokládati, že by žal. úřad byl jen přehlédl vývody odvolání, že st-lé jsou židovského jsou židovského vyznání a že proto nejsou podle § 11 cit. zák. čl. povinni příspěvkem pro řím.-kat. školu, a to tím spíše, když žal. úřad nař. rozhodnutí vydal na základě zprávy okr. úřadu v Topolčanech z 30. listopadu 1926, podle níž st-lé jsou židé, poněvadž však dále žal. úřad v nař. rozhodnutí netvrdí, že by tu šlo o případ § 45 zák. čl. XXXVIII : 1868, nelze nař. rozhodnutí rozuměti jinak, než že žal. úřad má za to, že také již podle § 11 cit. zák. čl. lze daň pro účely řím.-kat. školy předpisovati také osobám, které nejsou řím.-kat. vyznání. Náзор tento odporuje však shora uvedenému znění § 11 cit. zák. a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 7907.

Samospráva obecní. — Zaměstnanci veřejní:
O kompetenci měst. zastupitelstva, měst. rady a primátora hl. města Prahy co do systemisování a obsazování míst úřednických a co do prikazování úředníků na jednotlivá místa.

(Nález ze dne 29. dubna 1929 č. 6554/27.)

Věc: Karel F. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o osobní přídavek podnikový.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, jenž až do roku 1913 byl účetním akcesistou měst. účtárny v P., konal od r. 1913 službu v účetní revisi měst. elektrických podniků. Když zastupitelstvo hl. m. Prahy ve schůzi z 15. prosince 1919 schválilo, aby zaměstnancům u měst. elektr. podniků byl poskytnut osobní přídavek, byl přídavek ten ve výši 600 Kč ročně také st-li přiznán a poukazován, a stejně se dalo i později, když usnesením téhož zastupitelstva z 8. listopadu 1920 zmíněný osobní přídavek byl zvýšen na 1200 Kč.

Usnesením městské rady z 30. prosince 1920 byl st-l tou dobou vrch. účetní revident, zproštěn provádění revisních prací v měst. elektr. podnicích, načež starosta výměrem ze 4. ledna 1921 ustanovil, že st-l má zůstatí prikázán měst. účtárně. Když pak st-li následkem tohoto opatření bylo další vyplácení shora uvedeného osobního přídavku zastaveno, obrátil se na měst. radu se žádostí, aby mu přídavek ten byl ponechán, při čemž dovozoval, že na jeho další vyplácení má i po svém